

¶. Be-ne-di-cá- mus Dó- mi-no.

R. De- o grá- ti- as.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Antyfona

v
A l- ma * Red-emptó-ris Ma-ter, quae pérví- a cae-li porta ma-nes,

Et stel-la ma-ri-s, succúrre ca-dénti, súrge-re qui cu-rat pó-pu-lo : Tu quae ge-

nu- i-sti, na-tú-ra mi-rán-te, tu- um sanctum Ge-ni-tó-rem : Virgo pri- us ac po-

sté-ri- us, Gabri- é-lis ab o-re sumens il-lud A-ve, pecca-tó-rum mi-se- ré- re.

NIESZPORY LUDOWE

I NIEDZIELA ADWENTU

KOLEGIATA ŚWIĘTEGO KRZYŻA, WROCŁAW

7. Na cały świat pokazał moc swych ramion świętych, * rozproszył dumne myśli głów
pychą nadętych.
 8. Wyniosły złożył z tronu, znikczemnił wielmożne, * wywyższył, uwielmożnił w
pokorę zamożne.
 9. Głodnych nasycił, hojnie i w dobra spanoszył, * bogaczów z torbą puścił i nędznie
rozproszył.
 10. Przyjął do laski sług Izraela cnegi, * wspomniał nań, użyczył mu milosierdzia
swego.
 11. Wypełnił, co był przyczek niegdyś ojcom naszym: * Abrahamowi z potomstwem,
jego wiecznym czasem.
Improwizacja organowa do czasu, aż turyfer powróci od okadzenia ludu.
 12. Wszyscy śpiewajmy Bogu w Trójcy Jedynemu, * Chwała Ojcu, Synowi, Duchowi
Świętemu.
 13. Jak była na początku, tak zawsze niech będzie, * teraz i na wiek wieków niechaj
słyśnie wszędzie.

Oracja**¶.** Dóminus vobíscum.**R.** Et cum spíritu tuo.

¶. Oremus. Excita, quésumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus
peccatórum nostrórum periculis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári:
Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽculórum.

R. Amen.**Zakończenie****¶.** Dóminus vobíscum.**R.** Et cum spíritu tuo.

Śpiewy i teksty liturgiczne pochodzą z:

- *Liber antiphonarius* (1960),
- *Liber Usualis* (1961),
- ks. Antoni Reginek – *Wybór pieśni nabożnych Franciszka Karpińskiego oraz psalmów w jego tłumaczeniu* (2001),
- ks. Jan Siedlecki – *Śpiewnik kościelny, wydanie XLI* (2021),

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję tekstu opublikowaną na portalach sbc.org.pl, divinumofficium.com, missalemeum.com i spiewnik.katolicy.net.

Zapis gabc neumów: Piotr Matuszak; Andrew Hinkley, Frado, mortonsc gregobase.selapa.net.

Opracowanie: Mateusz Burszewski, Piotr Matuszak
Skład i łamanie: Michał Siemaszko, Piotr Matuszak

2025

tradycja.archidiecezja.wroc.pl

¶ Ro-ra-te cae-li de-su-per et nu-bes plu- ant justum.

¶ Aperiáтур terra, et gérminet Salvatórem.

Magnificat

N E tí-me- as, Ma-ri- a, * inve-ní-sti grá- ti- am a-pud Dómi-num :
ecce concí- pi- es et pá-ri- es fi- li- um, al-le-lú-ia.

Uwielbiaj, duszo moja, sławę Pa - na me - go,
chwal Boga Stworzyciela tak bar - dzo dob - re - go.

Bóg mój, zbawienie moje, jedy - na o - tu - cha,
Bóg mi rozkoszą serca i we - se - lem du - cha.

3. Bo mile przyjąć raczył swej slugi pokorę, * laskawym okiem wejrzał na Dawida córę.

4. Przto wszystkie narody, co ziemię osiąda, * Odtąd błogosławioną mnie nazywać będą.

5. Bo wielkimi darami uczczonam od Tego, * którego moc przedziwna, święte Imię Jego.

6. Którzy się Pana boją, szczęśliwi na wieki, * bo z nimi miłosierdzie z rodu w ród daleki.

NIESZPORY LUDOWE

Kapłan i najbliższa asysta przykłękają przed ołtarzem. Klękając i modlą się w ciszy po czym wstają i przechodzą do sedili.

¶ Bo- že ♫ wejrzyj ku wspomo ženiu memu..
¶ Panie pospiesz ku ra-tun- ko-wi memu. Al-le- lu-ja.

Chwala bądź Bogu w Trójcy jedynemu: * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj zawsze slynie.
Alleluja.

I N il- la di- e * stil-lá-bunt montes dulcé-di-nem, et col-les flu- ent lac
et mel, al-le-lú- ia.

Psalm 109

Rzeki Pan do Pana me - go las - ka - wym,
Swym głosem: siadź mi przy bo - ku pra - wym.

2. Aż Twoje wszystkie zuchwale wrogi, * Dam za podnóżek pod Twoje nogi.
3. Berło Twej mocy wydam z Syjonu, * świat cały padnie u Twego tronu.

4. A Ty używać będziesz praw swoich, * wśród nieprzyjaciół panując Twoich.

5. Skoro rozpoczniiesz swe panowanie, * przy Tobie lud Twój w jasności stanie.

6. Nim jeszcze zorzy świecić kazalem, * Ciebie z wnętrznosci swoich wydałem.

7. Pan to poprzysiął, Jego zaś mowa * danego nigdy nie cofnie słowa.
 8. Ty jesteś kapelan do końca wieka, * według obrządku Melchizedeka.
 9. Przy Twej prawicy Pan jest nad pany, * w dniu gniewu swego zetrze tyrany.
 10. Sąd swój rozciągnie po całym świecie * i nieposłusze narody zgniecie.
 11. Pyszna na ziemi głowę poniży, * która Mu Jego chwały ubliży.
 12. Z mątej po drodze pić będzie rzeki, * dlatego głowę wznieś na wieki.
 13. Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 14. Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

N il- la di- e * stil-lá-bunt montes dulcé-di-nem, et col-les flu- ent lac
 et mel, al-le-lú- ia.

J U-cundá- re * fi- li- a Si- on, exsúlt-a sa- tis fi- li- a Je- rú-
 sa- lem, al-le-lú- ia.

Psalm 110

Całym Cię sercem chwalić bę - - da, Pa - - nie,
 gdzie rada mędrców, gdzie ca - - ly zbór sta - - nie.

2. Wielkość niezmienna dzieł Boga Jakuba, * Którymi władnie, jak Mu się podoba.
 3. Co pocznie, wszystko pełne jest zacności, * Pełne uwielbień. Wiek sprawiedliwości.
 4. Jego nie przetrwa żaden, a na ziemi, * Wieczną pamiątkę sprawi eudy Swymi.
 5. Pan dobrośliwy, Pan to milosierny, * Karmi i hojnje bogaci lud wierny.

Hymn

Re á-tor alme sí-de-rum, Æ-térrna lux cre-dénti- um, Je-su, Red-ém- ptor ómni- um, Inténde vo-tis súpli-cum. 2. Qui daémo-nis ne fráudi-bus Per-i-ret orbis, ímpe-tu Amó-ris actus, lángu-di Mundi me-dé-la factus es.

3. Commú-ne qui mundi ne-fas Ut expi- á-res, ad cru-cem E Vírgi-nis sacrá- ri-o Intácta pro-dis ví-címa. 4. Cu-jus pot-éstas gló-ri- ae, Noménque cum primum so-nat, Et caé-li-tes et ínfe-ri Treménte curvántur ge-nu. 5. Te de- pre-cámur, úl-timae Magnum di- é- i Jú-di-cem, Armis su-pérnae grá-ti- ae De-fénde nos ab hó-sti-bus. 6. Vir-tus, ho-nor, laus, gló-ri- a De- o Pa-tri cum Fí- li- o, Sancto simul Pa-rá-clí-to, In saecu-ló-rum saécu-la. A- men.

4. Góry wzniesione, jak capy; a skaly, * jako wesola jagnięta skakaly.
 5. Cóż to ci morze? kto ci tak rozdzień? * kto twe Jordania w ty lody odpiera?
 6. Góry! czemuście, jak capy skakaly? * i wy dla czego, jak jagnięta, skaly?
 7. Od twarzy Pana zostały wzruszone, * Ziemia i morze, i góry wzniesione!
 8. On zdroje z głazów, a z twardzej opoki * on wyprowadził swą ręka potoki.
 9. Nie nam, o Panie! nie nam, ale Twemu * daj Imieniowi chwały Najświętszemu.
 10. Niechaj wiadomi i sławione wszędzie, * Twe milosierdzie, Twoja prawda będzie.
 11. Niechaj poħańce sprośni nie pytają: * „gdzież teraz ich Bóg, któremu dufają?”
 12. Nasz Bóg na niebie, cokolwiek zamysli, * wszystko się musi stać po Jego myśli.
 13. A ich bawny ze srebra, ze złota, * nic nie są, tylko ludzkich rąk robota:
 14. Gęba nie mówią, okiem nie patrzają, * uchem nie słyszą, i woni nie mają.
 15. Ręka nie ścisa, nie postąpią nogi, * gardłem żadnego głosu dadź nie mogą:
 16. Bodaj tak i ci, którzy je działają, * a o wszem, którzy w nich nadzieję mają.
 17. Izrael w Panu swe nadzieję stawił, * a on go wszelkiej przygody pozbawił:
 18. Niech się na Pana spuści dom Aarona, * jawna mu jego dobroć i obrona.
 19. Niech mu dufają, którzy się Go boją, * bo krom wątpienia w lasce Jego stoją:
 20. Pan o nas pomni, Pan nas błogosławili, * dom Izraela, Aarona, wślawił.
 21. Każdemu łaskaw pobożnemu człowiekowi, * tak w malym, jako i dorosłym wieku;
 22. Niechże swą łaskę pomnoży nad wami, * nad wami, i nad waszymi dziatkami.
 23. Pan wam na wieki będzie błogosławili; * Ten, który niebo i ziemię wystawił;
 24. Niebo wysokie Jego jest mieszkanie, * a ziemię ludziom oddał w używanie.
 25. Nie martwi, Panie! będą Cię chwalili, * ani ci, którzy pod ziemię wstąpili,
 26. Ale my, którzy na świecie żyjemy, * wiecznymi czasy sławić Cię będziemy.
 27. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 28. Jak od początku była tak i ninie, * i na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

IV
E C-ce vé-ni- et * Prophé-ta magnus, et ipse re-no-vá-bit Je-rú-sa- lem,
al-le-lú- ia.

Kapitulum

F. Fratres: Hora est jam nos de somno súrgere: nunc enim próprior est nostra salus, quam cum credidimus.

R De-o grá-ti- as.

6. Stateczny w slowie, co raz postanowil, * Wiecznymi czasy tego nie odmówil.
 7. Moc Swą okazał, gdy wygnal pogany, * A ten kraj synom Izraela dany.
 8. Sprawy rąk Jego prawda miarkowane, * A zaś słusznocią prawa prostowane.
 9. Te się na wieki żadnych lat nie boja, * Bo na słusznoci i na prawdziwie stoja.
 10. Pan slugi Swoje z niewoli wybawił, * I dla nich wieczny testament zostawił.
 11. Imit ma straszne i pełne świętości, * A bojaźń Boża początkiem mądrości.
 12. Ci, co z niej biorą wzór życia na ziemi, * Będą od wszystkich wiecznie chwalonymi.
 13. Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 14. Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

VIII
J U-cundá- re * fi- li- a Si- on, exsúl-ta sa- tis fi- li- a Je-rú- sal-em, al-le-lú- ia.

V
E C-ce Dómi-nus vé-ni- et, * et omnes sancti e-jus cum e- o : et e- rit in di- e il-la lux magna, al-le-lú- ia.

Psalm 111

Szcześliwy i nie zna kaź - ni,
kto w Pańskiej ży - - - - je bo - jaż - ni.

2. Najmilsza jemu jest droga, * iść według przykazań Boga.
 3. Krew jego zacna na ziemi, * porównana zawiży z moźnymi.
 4. Ród się cnotliwych rozpieni, * i będą błogosławieni.
 5. Dom jego będzie obfit, * w zbiory i trwałe zaszczyty.
 6. A cześć poczciwego człowieka, * pojedzie od wieku do wieku.

7. Niechaj noc zaćmi mgły swymi, * światło jest nad cnotliwymi.
 8. Zawsze im Pan jest zyczliwy, * litosny i sprawiedliwy.
 9. Czlek miły pełen wesela, * gdy drugiemu z swego udziela.
 10. W słowie się swoim tak rządzi, * że, co wyrzecze, nie zblądzi.
 11. Ludzka pamięć jego sprawy * uwieczni: „Był to mąż prawy”.
 12. I zły go język nie trwoży, * bezpieczny w nadziei Bożej.
 13. Stateczność jego cnej duszy, * żadna się rzecza nie wzruszy.
 14. Wydola zlej chwili snadni, * aż nieprzyjaciel upadnie.
 15. Roszyspa swoje szczodroty, * na wdowy, biedne sieroty.
 16. Przeto uczynnością słynie, * i chwała jego nie zginie.
 17. Zły, na to patrząc, boleje, * zgrzyta, z zazdrości sinieje.
 18. Taki, co w głowie uradzi, * do skutku nie doprowadzi.
 19. Chwała Ojcu i Synowi, * oraz Świętemu Duchowi.
 20. Jak na początku, tak ninie, * i na wieki niechaj słynie.

v
E C-ce Dómi-nus vé-ni- et, * et omnes sancti e-jus cum e- o : et e-rit in di- e il-la lux magna, al-le-lú- ia.
VII
O - mnes * si- ti- én- tes, ve-ní-te ad aquas : quaé- ri-te Dó-mi-num, dum in ve-ní-ri pot-est, al-le-lú- ia.

Psalm 112

I
Chwalcie, o dziatki, Naj - wyż - sze - go Pa - na.
II
Niech Mu jednemu cześć bę - dzie śpie - wa - na.

2. Niech Imię Pańskie przebłogosławione * po wszystkie wieki będzie uwielbione.
 3. Gdzie wschodzi słońce i kiedy zapada, * niechaj świat Boską chwałę opowiada.
 4. Pan ma narody wszystkie pod nogami. * Jego się chwała wznoси nad gwiazdami.
 5. Kto się wzdy z Panem tym porówna, który * wysoko siedząc, z swej niebieskiej góry.
 6. I co na niebie, i co jest na ziemi, * oczyma widzi nieuchronionymi.
 7. On ubogiego z nędzy wyprowadzi * i z książętami na ławie posadzi.
 8. On niesie radość dla nieopłodnej matki, * małe w jej domu rozmnażając dziatki.
 9. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 10. Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

VII
O - mnes * si- ti- én- tes, ve-ní-te ad aquas : quaé- ri-te Dó-mi-num, dum in ve-ní-ri pot-est, al-le-lú- ia.
IV
E C-ce vé-ni- et * Prophé- ta magnus, et ipse re-no-vá-bit Je-rú-sa- lem, al-le-lú- ia.

Psalm 113

I
Kie - dy z Egiptu Izra - el wy - cho - dzil,
II
dom się Jakuba z więzów o - swo - bo - dzil.

2. Wielka tam, Panie! laska Twoja była, * i niepodobna ku wierzeniu sila.
 3. Prąd morza razem na pół się rozsadził, * Jordan w tył wody swoje odprowadził;